

„Гражданино министър-председател,

Трудно ще ми бъде някога да забавя онова, което видях в българските затвори, а още по-трудно ще ми бъде да се опитам да го опиша... Ако Данте беше жив и живееше в съвременна България при условията, в които живеем ние работниците и селяните, той би разбрал, че картините, които е описал в неговия „Ад”, са истински рай в сравнение с днешната горчива комунистическа действителност.

... Зад фасадата на „демокрацията” в България е създаден един диктаторски режим със система от закони и съдилища, задушавачи осеммилионния народ. Съдиите прилагат закони, нарочно формулирани неясно и двусмислено, както става във всички авторитарни страни, имат широки права при тълкуването и прилагането им. Понастоящем стотици хора безпричинно обитават затворите.

... Независимостта на правосъдието е празна дума. Съдиите показват политическо усърдие и лоялност към режима. Съдилищата са неделима част от властното управление - службата за сигурност. В България е характерно, че съдилищата са повече от културните домове, а затворите и лагерите - от почивните станции и санаториумите. Затворите само формално се водят под ресора на Министерство на правосъдието, а са под разпореждане на КДС, които свирят първа цигулка.

... Страната се води към морална и стратегическа катастрофа. В момента се води противонародна политика. България се превърна в експериментална база на Русия...”

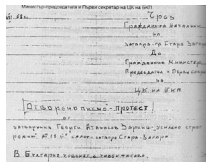
Ликвидиран в затвора по заповед на Държавна сигурност

Написано от Христо Христов
Неделя, 03 Март 2013 12:45

Това е част от отвореното писмо – протест, което журналистът и писателя **Георги Заркин** пише от затвора в Стара Загора до министър-председателя и първи секретар на ЦК на БКП Тодор Живков, през юли 1968 г., месец преди войските на Варшавския договор да нахлуят в Чехословакия.

По това време Заркин излежава първата присъда, дадена му от комунистическия режим след разкриването на конспирацията на Иван Тодоров – Горуня през 1965 г., целяща свалянето на Тодор Живков от власт. Като фоторепортер във в. „Земеделско знаме“ той се запознава с Горуня, симпатизира му и пътува с него из страната. След разкриването на групата на Горуня Георги Заркин отпечатва и разпространява позиви във Врачанско. ДС го разкрива през 1966 г. и същата година той е осъден на 6 години затвор за създаване и ръководена на група, която „си е поставила за цел да събори, отслаби и подрони установената народнодемократична власт в НРБ чрез терористически действия“.

Никога не излиза от затвора. След два вътрешни монтирани съдебни процеси още докато е в затвора Заркин получава нови присъди, за да се стигне до август 1977 г., когато е убит в Пазарджишкия затвор.

Ако днес Георги Заркин беше жив, щеше да навърши 73 години. На рождения му ден – 3 март представям книгата „Вулкан“, посветена на неговото дело. Тя е написана от сина на жертвата на комунистическия режим –

Лъчезар Заркин,

сина на Георги Заркин, който през всичките години на прехода се опитва да научи истината за убийството на баща си, да намери правосъдие и да събере разпилените части от жестоката история и съдба на своя родител.

Книгата не е голяма по обем, не е издадена от някое голямо издателство. Тя е продукт от личните усилия на Лъчезар Заркин, продължили повече от 10 години. Съдържанието ѝ е потресаващо. Разпространявана е от сина от ръка на ръка. Издадена през 2000 г. с днес трудно може да я намерите, освен в библиотеките.

Ликвидиран в затвора по заповед на Държавна сигурност

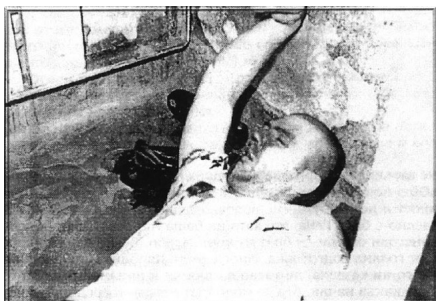
Написано от Христо Христов
Неделя, 03 Март 2013 12:45

В краткият предговор вицепрезидентът на България **Тодор Кавалджиев** пише:

„Препоръчвам горещо книгата за Георги Заркин на българските читатели. Осъден е от съдебните власти на комунистическа България като един от най-опасните ѝ политически противници, защото е писал позиви с вражеско съдържание, официални протестни писма до Тодор Живков, в които отрича личния му режим, осъждал е нахлуването на съветските войски в Чехословакия през 1968 г. И за тази си дейност Георги Заркин лежи 12 години и накрая е убит в затвора.“

Книгата е уникална не само с факта, че неин автор е сина на жертвата на режима на БКП. В нея е вплетена документалистика, лични архиви на Георги Заркин, творчеството му, важни биографични елементи и силен емоционален заряд на автора.

След промените сина Лъчезар Заркин започва да търси истината, която комунистическата власт и ДС не му позволяват да научи преди 10 ноември 1989 г. Издирва и се среща с десетки политически затворници от Старозагорския и Пазарджишкия затвор, познавали баща му. „Дълго време ги търсих, срещаме се, опознавах всички и от тях научих ужасяващи истини за жестоко преживяното време заедно с татко в комунистическите затвори на Народна република България”, пише авторът. В първите години след промените се даде гласност на убийството на баща си чрез медиите.

През 2000 г. успява да събере историята до края на 1969 г. и издава първа част от книгата „Вулкан”, озаглавена на името на организацията, която Георги Заркин създава в затвора.

В нея сина публикува и част от поетичното творчество на Георги Заркин, посветил стихове на арменците (публикувани за първи път в „Арменски вестник” след промените), лирика и поетически редове с открита антикомунистическа и антисъветска отношение, писани все в затвора. Като тези, писани през 1968 г.:

Присъда

*Бих предпочел най-страшен звяр да бъда,
но никога, о хора, комунист.
По-страшна няма, зная от това присъда
Да ме наричат комунист.*

□

*Привет, о братска нам Русия,
Що ни докара до просия.*

Ликвидирането на Георги Заркин е едно от емблематичните за Държавна сигурност

Ликвидиран в затвора по заповед на Държавна сигурност

Написано от Христо Христов
Неделя, 03 Март 2013 12:45

убийства на политически противници по времето на управлението на комунистическия ръководител Тодор Живков. То се нарежда до убийствата на Георги Марков в Лондон през 1978 г., на емигранта Борис Арсов в Пазарджишкия затвор през 1974 г., на дисидента Володя Наков през 1986 г. отново в Пазарджишкия затвор.

С разрешението на Лъчезар Заркин сайтът **desebg.com** ви дава възможност да прочетете „Вулкан”, първа част.

[Електронният ѝ вариант може да изтеглите оттук.](#)

Лъчезар Заркин, „Вулкан”, първа част, издава ЕТ „Лъки-62”, 2000 г., 143 страници.